

Oplysninger, som den ærede Minister ønskede, saa sagde den ærede Minister ogsaa i Fjor, at der ingen Beregninger var. Havde jeg været Koncessionshøjer, vilde jeg virkelig ikke heller have ladet en eneste Beregning følge med, thi det kan jo ikke være af Interesse for den ærede Indenrigsminister at vide, hvor meget denne Bane kommer til at koste — det er for Næsten ca. 2 Mill. — naar Statskassen ikke skal give en eneste Ore, naar man ikke forlanger noget af den. Naar Lovforslaget i Mar er saaledes, at der intet enkelt Udgangspunkt er sat, saa har jeg bemærket, da jeg talte med vedkommende: De kan i Forslaget sætte Udgangspunkt herfra og dertil, eller de kan lade være at sætte det, det faar ingen Ting at betyde, thi der er i Lovforslaget en Indskrænkning, som giver Ministeren Ret til at sige: Der kan du ikke anlægge den, der ligger Banen paa et Sted, hvor den eventuelt kommer til at genere Statsbanen, og saa maa den flyttes! Der er i det hele taget alle mulige Forbehold i dette Lovforslag, saa at enhver kan være aldeles sikker paa, at det hverken kommer til at stæde i den ene eller den anden Retning. Naar den ærede Krigsminister har udtalt, at det Udgangspunkt han omtalte, var uheldigt, saa indrømmer jeg det, men det vil ikke blive tilladt at bygge Banen, forinden Indenrigsministeren har taget sin Beslutning, og jeg er naturligvis gaet ud fra, at den ikke vil blive taget, forinden Indenrigsministeren har haft Samraad med Krigsministeren paa dette som paa flere andre Omraader vedrørende disse Baner. Jeg maa derfor vedblivende hævde den Betragtning, at disse Baner ere gamle Bekendte, at de i dette Ting som gamle Bekendte kunne vente en venlig Modtagelse, idet Tinget jo 3 Gange har vedtaget dem, og at de hurtig vil kunne komme til Landstinget og mulig blive til Lov, idet jeg vil haabe, at den ærede Indenrigsminister der vil behandle dem med vanlig Venlighed.

Indenrigsministeren (Ingerslev):

Saa, det gamle Bekendtskab har jeg ikke benægtet, men det er jo ikke alle gamle Bekendtskaber, der ere lige værdifulde; det maa man dog vistnok indrømme. Nu mener det ærede Medlem, at Ministeren har jo ingen Interesse i at kende Beregningerne og Overslagene, da der ikke begæres Statstilskud, men deri fejler dog det ærede Medlem. Ministeren har ogsaa en Interesse i at kende Totalsummen, som man vil anvende paa dette Anlæg; der kan være Tale om at tage Stilling ogsaa paa den Sum, thi

der kan jo her som ved alle andre Baner være Tale om, at man forbeholder sig en eventuelt Overtagelse. Men der er en anden Retning, hvor Ministeren absolut maa kende Projektet og dets økonomiske og tekniske Betydning, nemlig for at kunne bedømme, om man overhovedet vil bygge disse Jærnbaner paa en saa forsvarlig og saa solid Maade, at der kan gives Koncession paa dem. Det ærede Medlem maa ikke tro, at fordi en Mand siger: Jeg vil bygge en Jærnbane, Staten saa uden videre kan sige: Byg væk, naar du selv har alle Pengene! Nej, vi maa vide, om han vil bygge den saaledes, at det er forsvarligt at lade Gods- og eventuelt Persontrafik foregaa paa Jærnbanen; og denne Undersøgelse maa jeg forbeholde mig. Jeg kan ikke tage endelig Stilling til Lovforslaget, forinden jeg har Oplysninger, der sætte mig i Stand til at bedømme det ogsaa i denne Henseende. Det kan meget godt være, at der er Grunde, hvorfor man ikke har kunnet komme til Ministeriet før for kort Tid siden, det benægter jeg ikke; men jeg har lige fuldt Tøje til at sige, at denne mellemliggende Tid har ikke været videre godt benyttet, saa vidt jeg kan se; thi ellers kunde man dog maasse være kommen tidligere. Jeg er ikke i Stand til at have et sikkert Blik for, hvilke Krav, man forudsætter, der ville gøres til Krigsbestyrelsen og de Ejendomme, denne besidder; jeg har kun ganske flygtig set, at der er Tale om, at Banen berører disse paa enkelte Punkter. Det er i øvrigt høist seldvanligt, at Jærnbaner vedrøre mere end et Ministerium og ganske særligt Krigsbestyrelsen. Det følger af sig selv, at efter den Oplysning, her er givet — som er taget af Bladene, men ikke af det for mig foreliggende — skal jeg ganske sikkert give Krigsbestyrelsen Beslighed til at tage Stilling til Lovforslaget, forinden jeg som Indenrigsminister tager Stilling til det. Det følger af sig selv.

Da ingen yderligere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Omgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Høgsbro): Endtingsforslag til 2den Behandling kunne indgives i Bureauet indtil Mandag Middag Kl. 1.